

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. F., T. R., J. D. i J. B.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w B.
o uchylenie uchwały organu spółdzielni,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25
stycznia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny sprawie z powództwa J. F., T. R., J. D. i J. B. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w B. o uchylenie uchwały organu spółdzielni, wyrokiem z dnia 25 stycznia 2008 r. oddalił apelację pozwanej.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła skargę kasacyjną od powyższego wyroku. Zaskarżając to orzeczenie w całości, wniosła o jego uchylenie wraz z poprzedzającym go wyrokiem Sądu pierwszej instancji oraz o rozstrzygnięcie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji albo uchylenie również wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie mu sprawy celem ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Według art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt

tysięcy złotych, w sprawach gospodarczych – niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym, chyba, że w toku postępowania przed sądem drugiej instancji nastąpiło skuteczne rozszerzenie żądania pozwu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2002 r., II UZ 11/02, OSNP 2002, nr 17, poz. 7).

Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę nie spełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie wykładni art. 398² § 1 k.p.c. przyjmuje się, że prawami majątkowymi są prawa wywodzące się bezpośrednio ze stosunków obejmujących ekonomiczne interesy stron, natomiast do praw niemajątkowych zalicza się prawa służące ochronie dóbr osobistych, stosunków rodzinnych pomiędzy małżonkami, krewnymi, powinowatymi, a także tzw. prawa organizacyjne wynikające z przynależności do korporacji o charakterze gospodarczym (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2006 r., V CSK 53/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2006 r., IV CZ 42/06, nie publ.).

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się również na temat charakteru prawnego spraw o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni wskazując, że sprawy tego rodzaju nie mają jednolitego charakteru i nie mogą być generalnie zaliczone do spraw o prawa majątkowe lub spraw o prawa niemajątkowe, a ich charakterze decyduje w każdym indywidualnym wypadku przedmiot uchwały podlegającej zaskarżeniu (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 1955 r., II CR 2072/54, OSN 1956, nr 1, poz. 22, z dnia 5 czerwca 1959 r., 4 CO 5/59, OSN 1960, nr 3, poz. 76, z dnia 25 stycznia 1961 r., 2 CR 909/59, OSPiKA 1962, nr 1, poz. 8, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 1984 r., II CZ 122/74, nie publ., z dnia 26 listopada 1975 r., I CZ 185/75, nie publ., z dnia 11 grudnia 1984 r., I CZ 139/84, nie publ.).

Sprawa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia o podziale spółdzielni jest sprawą o prawa majątkowe, bowiem przedmiot uchwały dotyczy bezpośrednio interesów ekonomicznych zarówno członków spółdzielni, która ulega podziałowi, jak również samej spółdzielni. Spółdzielnia może ulec podziałowi na podstawie uchwały walnego zgromadzenia podjętej zwykłą większością głosów w ten sposób, że z jej wydzielonej części zostaje utworzona nowa spółdzielnia. Uchwała w przedmiocie podziału winna zawierać w szczególności zatwierdzenie sprawozdania finansowego spółdzielni i planu podziału składników majątkowych oraz praw i zobowiązań (art. 108 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze; tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848, ze zm.).

W niniejszej sprawie strona pozwana nie wskazała w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia. Nie mniej jednak wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji wniesionej przez pozwaną została oznaczona na kwotę 4.000,00 złotych, zaś toku postępowania przed sądem drugiej instancji nie doszło do rozszerzenia żądania pozwu na podstawie art. 383 k.p.c. Pozwana w całości zaskarżyła wyrok sądu drugiej instancji. Z powyższego wynika, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie nie może być wyższa niż 4.000,00 zł. W związku z powyższym wniesioną przez pozwaną skargę kasacyjną należało uznać za niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od wymaganego progu (art. 398² § 1 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.